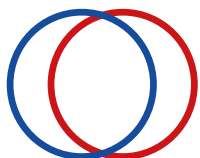

Vrchlabinky

Legenda v Síni slávy

Milena Ryglová

**T E C A M
P C V**

**DODAVATEL MATERIÁLU PRO VÝSTAVBU
A ÚDRŽBU INŽENÝRSKÝCH SÍTÍ.**

**MATERIÁL PRO VELKÉ STAVBY
I DROBNÉ ODBĚRATELE.**

**KAŽDÉMU ODBĚRATELI NABÍZÍME
MATERIÁL V NEJVYŠŠÍ KVALITĚ.**

ŠIROKÁ SÍŤ POBOČEK

**Praha ■ Brno ■ Ostrava ■ Olomouc
Hradec Králové ■ Plzeň ■ Liberec ■ Chomutov
České Budějovice ■ Karlovy Vary**

www.tecampcv.cz

Editorial

Vrchlabáci na prvním místě

JIŘÍ ŠTEFEK / šéfredaktor

Pokud bych si měl vypůjčit slovník mladší nastupující generace, musím o vrchlabské nemocnici bez přehánění napsat, že jede bomby. Špitál před měsícem otevřel dvě zrekonstruovaná rehabilitační oddělení, která vybavil novou technikou, a zdejší personál bude mít k dispozici i unikátní závěsný systém. V Královéhradeckém kraji něco takového zřejmě jinde nemají. Ředitel Michal Mrázek to v rozhovoru uvnitř čísla shrnul lakonicky když prohlásil, „že jsme vybavením o nějaký level dál než ostatní“. To není vytažování, to je zkrátka konstatování skutečnosti. Zcela logická je i reakce, kterou takové novinky vyvolávají. Nemocnice láká další pacienty a její věhlas se lavinovitě šíří dál. Město Vrchlabí může být náležitě pyšné na to, že tu takové zařízení má. Pro zdejší občany je ještě důležitější vědět, že při omezené kapacitě některých oddělení to jsou právě Vrchlabáci, kterým nemocnice vychází vstříc jako prvním. Važme si toho! ■

MILENA RYGLOVÁ / str. 8 ▸ 14

NEMOCNICE VRCHLABÍ

str. 4 ▸ 7

FARNÍ ZAHRADA

str. 20 ▸ 24

CENY SPRÁVY KRNPAP

str. 16 ▸ 19

LENKA HUSÁRIKOVÁ

str. 30 ▸ 34

Vydavatel: TN Média s. r. o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 23362, **Sídlo redakce:** Horská 634, Trutnov, www.vrchlabinky.cz, e-mail: redakce@vrchlabinky.cz, **Redakce:** Jiří Štefek, tel.: 721 907 146, e-mail: jiri@vrchlabinky.cz, Gabriela Jakoubková, Antonín Kašpar, **Obchod, inzerce:** Petr Ticháček, tel.: 605 419 358, e-mail: petr@vrchlabinky.cz, Monika Klikarová, tel.: 733 353 695, e-mail: monika@tn-media.cz, **Grafika:** Michal Kriegler, **Jazyková korektura:** Hedvika Landová, **Distribuce:** Vybraná distribuční místa, **Tisk:** Tiskárna PRATIR a. s., Náchodská 524, Trutnov, **Sazba:** TN Média s. r. o., **Číslo ISSN:** 2571-1482, **Četnost:** měsíčník, **Počet výtisků:** 3 000, **Regionální mutace:** Vrchlabsko, **Titulní strana:** Petr Ticháček.

INZERCE

Tepelná čerpadla

Nově dotace za plynový kotel – vyřízení samozřejmostí

Kotle na tuhá paliva | Plynové kondenzační kotle

Krbová kamna s výměníkem

**TOPENÁŘSTVÍ
ŠTĚRBA**

voda–topení–plyn–chlazení

+420 608 480 343

www.topenarstvisterba.cz

MUDr. Michal
Mrázek
šéf lékař

entak
Nemocni

Vždy vycházíme vstříc Vrchlabákům jako prvním

Vrchlabská nemocnice na začátku dubna otevřela nově zrekonstruované rehabilitační oddělení a oddělení následné rehabilitační péče. Pro koho jsou tato oddělení určena, proč došlo k jejich rekonstrukci a jaké jsou a budou předpoklady pro umístění pacientů na oddělení následné rehabilitační péče, v rozhovoru pro Vrchlabinky vypočítává ředitel nemocnice MUDr. Michal Mrázek, MHA.

✪ JIŘÍ ŠTEFEK, FOTO: MILOTA KUBÍČKOVÁ,
MAREK SEKÁČ

Na úvod si nejprve vymeze základní typologii. Nemocnice Vrchlabí otevřela dvě nová oddělení: rehabilitační oddělení a oddělení následné rehabilitační péče. V čem se tato oddělení liší a jaké služby nabízejí?

Ambulantní rehabilitace je oddělení, které tu je historicky několik desítek let. Je to klasické ambulantní oddělení bez lůžkové části, na které přijdou pacienti od externích lékařů nebo z nemocničního prostředí, odrehabilitují zde a jdou zase domů. Kdežto oddělení následné rehabilitační péče je lůžkové. Na těchto lůžkách jsou primárně ortopedičtí pacienti po náhradách kyčelních a kolenních kloubů, dále pak pacienti po úrazech, například po zlomeninách bérce, kotníků a hlavně krčků, to znamená starší pacienti. A konečně to jsou i interní a neurologičtí pacienti, kteří jsou většinou po cévních mozkových příhodách. Toto oddělení zde má historii zhruba tři let a my jsme ho zrekonstruovali z peněz, které jsme obdrželi z Integrovaného regionálního operačního programu, a kompletně jsme ho předělali k nadstandardním podmínkám.

Kolik lůžek je na oddělení následné rehabilitační péče?

Na tomto oddělení je deset nadstandardních lůžek.

Zmínili jste, že obě oddělení tu už nějakou dobu fungovala. Proč jste se je rozhodli takto přemístit a zároveň obléknout do nového kabátu?

Ambulantní části to dlužíme. Během mého pobytu zde ve vrchlabské nemocnici to bylo jediné oddělení, které zůstalo v původním stavu. Druhou věcí je, že nás tlačily stavební úpravy na stávajícím oddělení, které už je nevyhovující. Měli jsme problémy s kanalizací. Každopádně nám bylo jasné, že se celé

oddělení musí předělat. A pak jsme pro něj našli nové využití. Rádi jsme tedy ambulantní oddělení přemístili do nových prostor a teď momentálně z ambulantní rehabilitace budeme dělat zcela nové oddělení následné intenzivní péče.

Ale toto oddělení už přece ve vrchlabské nemocnici je, nebo se mýlím?

Oddělení následné intenzivní péče tady už máme, ale my ho ze třetího patra přemístíme do přízemí a ještě ho malinko rozšíříme.

Potkáváme se týden po otevření obou oddělení v nových prostorách...

Ano, 2. dubna jsme je otevřeli s tím, že slavnostní otevření bude 2. května. V tuto chvíli ještě čekáme na nějaké lehké dovybavení na lůžkách, protože tam jde vše cestou veřejného výběrového řízení. Všechno to má nějakou návaznost. Lůžka nám definitivně přivezou koncem dubna, ale na stávajících starších lůžkách už vše normálně provozujeme. Je to oddělení s unikátním závěsným systémem pro pacienty. Nejbliž odsud ho má ještě Lomnice nad Popelkou, ale v Královéhradeckém kraji jsme asi jediní. Dává to oddělení patriční punc, který značí, že jsme vybavením o nějaký level dál než ostatní. Zároveň bych chtěl říci, že tu máme zcela nové přístrojové vybavení ambulantní rehabilitace. Na oddělení následné rehabilitační péče jsou čtyři dvoulůžkové pokoje a dva jednolůžkové pokoje s tím, že jeden jednolůžkový pokoj je určen pro pacienty s monstrózní obezitou.

Co to znamená?

Jsmo bez problému připraveni přijmout pacienta, který má i 200 kilogramů. To bylo součástí zadání IROPu. Abychom v tomto regionálním operačním programu uspěli a dotaci získali, musíme takového lůžko mít. Budeme mít speciální postel a u tohoto

pokoje je dopředu dané, že musíme mít speciálně široké dveře. Takže jsme schopni uspokojit i takového pacienta, závěsný systém ho unese.

Náš rozhovor děláme na konci první dubnové dekády, tedy pár dní po otevření obou oddělení. Máte plno?

Ano, máme plno. A musím říci, že jsme museli po prvním videu od Petra Ticháčka (*ve kterém představil právě nový závěsný systém, pozn. autora*) okamžitě zavést objednávkový sešit jako pořadník pro objednané pacienty. Hlásí se nám i lidé zvenku. Už nechtějí ani do jiných rehabilitačních zařízení, ale přímo k nám. Takže poptávka je.

Vypadá to tedy, že na nedostatek práce si stěžovat nebudete...

Oddělení bude stále plné, o to nemám strach.

Zastavme se u pacientů na oddělení následné rehabilitační péče. Jaký máte předpoklad o délce jejich pobytu na tomto oddělení?

Počet dnů garantovaných pojišťovnou většinou bývá 90. Ale my nechceme, aby tam někdo byl 90 dní, protože vizitka dobré nemocnice je, aby pacient po operaci šel co nejdříve a co nejrychleji domů. A stejně to vnímám i jako dobrou vizitku rehabilitace, že to tady pacient zbytečně nepřežítí. My jsme schopni pacientovi individuálně říci, že tady bude 10 dní nebo tři týdny. Není to tu striktně dané jako v lůžkách, kam pacienti jedou na čtyři až šest týdnů. Dám příklad. Pro mě je ideální varianta, že pacient po náhradě kyčelního nebo kolenního kloubu stráví na následné rehabilitační péči dva týdny. Pak už by měl dosáhnout takové

samostatnosti při chůzi do schodů či vlastní obsluhy, že může jít domů a nemusí být v nemocničním zařízení.

Na oddělení následně rehabilitační péče budete mít širší portfolio pacientů co do jejich diagnóz. Bude tam nějaká jejich selekce kvůli časovému hledisku?

Pozor, ono to není tak jednoduché. Nám každého pacienta na toto lůžko musí schválit pojišťovna. To znamená, že pacient, který jde z ortopedie nebo z chirurgie, má nejprve sepsanou žádost, která jde na pojišťovnu, že na tato lůžka může být umístěn a že jeho onemocnění tomu odpovídá. A teprve až po schválení je pacient přeložen. Zkrátka vše má určitá pravidla.

Zmínil jste, že po prvním videu jste si museli zavést sešit na pořadí pacientů a že se sem hlásí lidé z jiných zařízení. Dostane se vůbec na Vrchlaby?

My upřednostníme vrchlabské pacienty. Vždycky se díváme na adresu pacienta. Takhle to držíme poslední dva tři roky. Vždy vycházíme vstříc Vrchlabanům jako prvním.

Jaké množství odrehabilitovaných pacientů za rok očekáváte?

Musíme to rozlišit. Pokud hovoříme o oddělení následné rehabilitační péče, tedy o lůžkách, tak tam si myslím, že obloženost bude v průběhu roku stoprocentní. O to vůbec nemám strach. A pak je tam ambulantní rehabilitace a tam nám některé přístroje umožňují pracovat tak, že obsloužíme o pětinu více lidí, než jsme zvládli dosud. Přístroje už mají takovou vyčítávkou, že fyzioterapeutka bude schopná věnovat se dvěma přístrojům najednou. ■

Naši mě do ničeho nenutili. Chtěla jsem se dřít sama

Vrchlabačka Milena Ryglová je živoucí legendou československého běžeckého lyžování. Letos v březnu při vyhlášení Sportovce města Vrchlabí byla uvedena do Síň slávy. Stále vitální dáma v rozhovoru pro Vrchlabinky vzpomíná na svoje začátky, na závody včetně olympiády v Sapporu, ale i na dobu, kdy se stala trenérkou.

❖ ❖ JIŘÍ ŠTEFEK, FOTO: ARCHIV MILENY RYGLOVÉ

Jak hodnotíte jako sportovkyně letošní zimu, která se vůbec nepovedla?

Myslím si, že zimy teď už budou horší a horší. Sníh není a já se bojím, jaký to bude mít vliv na zimní sporty. Skokani to ještě dejme domu jakž takž zvládnou, ale co běžkaři nebo sjezdaři? Co se bude

dít? Vždyť si vezmete, že ani ten mráz pořádně nebyl. Pokud někdo chtěl kopec nebo trať uměle zasnežit, tak na to měl tak čtrnáct dní a pak nic.

Dostala jste se vy letos na lyže?

Ale to zase jo. Já jezdím u nás na kopci po poli, ať mě lidi neviděj a děti nemají strach z lyžování. (smích) To víte, v mém věku je ta rovnováha už někde jinde. Takže jsem chodila do Kněžic a nejlépe kolem poledne, když tam nikdo nebyl.

Ale sníh tam byl maximálně tak tři nebo čtyři týdny, ne?

Ale byl tam. Na té louce to dobře upraví rolobu a pak stačí, když na to ještě trošku napadne a ono to pak vydrží.

Chodila jste denně?

Ne, vyšla jsem si tak dvakrát týdně. A když to nešlo, tak jsem vzala psa a šla jsem Hamrichem nahoru a zase dolů. Já vlastně takto cestuji neustále, tedy když nedělám na zahradě. Anebo mám na balkóně kolotrenažér. Takže já si jedu, koukám dolů na baráky, podle kouře z komínů si říkám, že jedu proti nebo po větru, a takhle si to zpešťuji.

Když jsme už nakoušli špatnou zimu, přibližte nám, jak vypadaly zimy za dob vaší aktivní sportovní kariéry.

To byly krásné zimy. Opravdu krásný. Když vezmeme jen to zamrzlý Labe. My jsme vždycky tátovi ukradli sekeru, udělali kru a někam jsme jeli. Byli jsme zmáchaný, ty mokré tepláky jsme ani nemohli udržet. Co těch seker jsme utopili, táta je na jaře pak hledal. *(smích)* Na Jankově kopci jsme si udělali skok a s klukama jsme tam skákali. Byla to nádhera a zima byla prostě zima. Bydleli jsme u Labe. Pokojíček a okna jsme měli k Labi. V kuchyni jsme se nahřáli u kamen a pak jsme letěli do pokojíčku pod peřinu a pozorovali jsme, jak mráz udělal na oknech doslova květy. A pak když jsem začala chodit do školy, tak jsem nebyla žádný génius a nejhůř na ty trojky jsem to vždycky uhrála. Jednou jsem něco neuměla z dějepisu a paní učitelka se na mě rozkřikla „co chceš, aby z tebe jednou bylo?“. Já jsem jí na to řekla, že budu lyžovat. Po letech se pak konala ve škole beseda, na kterou mě pozvali, a já jsem to tam pak říkala. A ta paní učitelka tam seděla taky a jen klopila hlavu. *(smích)* Mně se to zkrátka povedlo, díky sportu jsem projela kus světa a vím, jak to tam vypadá. Ale ty zimy byly nádherné. Když se jelo lesem a všude kolem toho sněhu, to byla paráda. Ale když jsem končila, to byl rok 1975, měla jsem už dceru a začaly být tyhle divné zimy. Nejdříve něco napadlo, pak to zmrzlo a začaly být ledové plotny. To už se mi moc nelíbilo.

Zmínila jste, že jste jezdila na krách v Labi a uživala jste si zimu. Letos trvala skutečná zima jen tři týdny, a přesto je skutečností, že řada dětí už ani při tom málu zimy nechodila ven a místo toho seděla doma.

Já vím a je to hrozný. Řekla bych, že za to mohou rodiče. Jenže u nás to bylo skoro stejné. Já měla malou dceru a té se taky nechtělo ven.

Připojte se k našemu týmu jako Account Manager!

V Xantipa agency, dynamické reklamní agentuře s širokým spektrem klientů a projektů, hledáme zkušeného Account Managera, který se stane klíčovou součástí našeho týmu. Naše agentura se specializuje na komplexní reklamní kampaně a hledáme někoho, kdo s námi sdílí vašeš pro kreativitu a inovace.

Co byste u nás dělali:

- Vedení a koordinace projektů pro naše klienty, včetně plánování, přípravy a realizace.
- Udržování pravidelného kontaktu s klienty a zajišťování jejich maximální spokojenosti.
- Spolupráce s interním týmem a externími dodavateli k zajištění hladkého průběhu kampaní.
- Zodpovědnost za dodržování termínů a rozpočtů.

Co od vás očekáváme:

- Minimálně 3 roky zkušeností na obdobné pozici v reklamní agentuře.
- Výborné organizační a komunikační schopnosti.
- Schopnost pracovat samostatně i v týmu, proaktivní přístup.
- Zájem o reklamu a touhu se v tomto oboru dále rozvíjet.

Co nabízíme:

- Práci na full-time.
- Příležitost pro osobní a profesní rozvoj.
- Pružnou pracovní dobu s možností občasných home office dnů.
- Přátelský tým kolegů, kteří jsou profesionály ve svém oboru.

Pokud máte zájem stát se součástí našeho týmu a spolupracovat na inovativních projektech, zašlete nám svůj životopis a motivaci, proč byste chtěli u nás pracovat. Těšíme se na vaše přihlášky!

Kontakt:

Jana Pivoňková
 jana@xantipa.eu

xantipa

Milena Ryglová (77)

Československá reprezentantka v běhu na lyžích se narodila jako Milena Chlumová 1. června 1946 ve Vrchlabí. Jejím manželem je lyžař Ladislav Rygl, mistr světa v severské kombinaci z roku 1970. Společně mají syna Ladislava Rygla mladšího, který Českou republiku taktéž výborně (3x ZOH, 5x MS) reprezentoval v severské kombinaci, a dceru Milenu. Při letošním vyhlášení Sportovce města Vrchlabí za rok 2023 byla Milena Ryglová uvedena do Síně slávy.

Místo toho chtěla sedět doma a hrát si s panenkami. Tak jsem ji prostě oblíkla, dala ven a dveře zamkla. Holka tam řvala, ale za chvíli přestala a začala si hrát ve sněhu. I jako malou jsem ji učila lyžovat. Když jsem šla kolem, tak jsem do ní drcnula, aby si sedla na zadek a pak musela sama vstát. V tomhle ohledu to byla taková spartánská výchova, ale já toho nelituji. To, co se děje teď a jak rodiče dětem ulevují, to se mi nelíbí. Když si vzpomenu, jak jsem chodila do Vejsplach, kde mě trénoval Ilja Matouš, tak se stalo, že někdy přišel, někdy nepřišel. Mně to bylo jedno, a tak jsem někam jela sama. Klidně v hlubokém sněhu. Na jaře, abych měla sílu, jsem na Jankově kopci sázela stromky. Můj táta dělal hajného a neměl lidí, kteří by mu s tím pomohli. Takže stále jsem někde byla a něco dělala.

Jezdila jste v hlubokém sněhu. Tenkrát asi stopy nikde nikdo neprojížděl nebo neprošlapával, že...?

No jistě, nic takového nebylo. Nebylo nic. Ani kamery, že byste si něco nahrával na video. Já jsem jezdila podle toho, jak svítilo slunce, a koukala jsem na svůj stín, jak jedu. To byly hodně srandovní začátky.

Přesuňme se k vaší závodní a reprezentační kariéře. Kdy jste začala závodit na mezinárodní úrovni?

Ten rok už si přesně nepamatuji. Tenkrát jsme vyrazili do Sovětského svazu a pak už se to rozeběhlo. Náš mančaft byl hodně pestrý. Já byla šileně mladá a třeba taková Eva Paulusová byla

o dvanáct let starší než já. Na druhou stranu pak holky jako Blanka Paulův či Květa Jeriová jsou o osm nebo deset let mladší než já. Takže to byl takový věkový nepoměr. Vždycky se někde nějaké semínko uchytilo. Ale pak jsme hodně jezdili. Já jsem trénovala s Iljou Matoušem a ten trénink mi velmi vyhovoval. Trénovala jsem s klukama a on moc nebral, jestli jsem holka, nebo kluk. Z Vejsplach se běželo do Branné nebo Martinic, a jestli jim budu stačit nebo ne nebo někde zabloudu, to byl můj problém. Tenkrát tam jezdil Mirek Mázl, Tonda Klazar nebo Venca Peřina a tahleta skvadra. Tak jsem se snažila, abych jim stačila. A fakt to hodně bolelo. A pak to vzal Zdeněk Ciller z Jablonce a ten tam měl zhruba čtyři nebo pět holek a tam už začala velká rivalita. Já jsem jezdila za Rudou hvězdu, byla jsem tehdy placená od policajtů. Když jsem přišla domů a řekla jsem to tátovi, tak se na mě jen pođoval od stolu a řekl: „Chraň tě ruka Páně, jestli na někoho něco prásneš, tak letíš z baráku, to si pamatuji.“ On mi toho moc neřikal, ale když něco řekl, tak to pro mne platilo. Měla jsem tu potíže, ne s těma klukama, ale s vedením. Mně bylo jedno, co si tam píšou nebo dělají. Do toho jsem se nemotala. Ale nikdy bych nikomu neuškodila.

Kolik závodů po Evropě jste tehdy absolvovala během obvyklé zimní sezóny?

Tenkrát se to rozjíždělo, takže toho nebylo až příliš mnoho. Šlo zhruba o deset až dvanáct závodů v sezóně. Jenže bylo tam vždy jednou i Rusko a tam se nikomu moc nechtělo. Takže každý se snažil být nemocnej...

Jak to v Rusku tehdy vypadalo?

Bylo to hrozný. Tam nám hned každému na leštišti přidělili očko. Už tehdy to bylo takový divný. Tam třeba na Rudém náměstí dělaly ženský

HLEDÁME TEST INŽENÝRA

Připojte se k týmu, který se věnuje **vývoji a údržbě** moderních výrobních a laboratorních testovacích zařízení.

Hledáme kolegyni/kolegu s elektro vzděláním, znalostí elektronických obvodů a zkušenostmi v měření fyzikálních veličin. Výhodou je schopnost komunikovat v anglickém jazyce a základní znalost programování.

Přidejte se k nám a pracujte v úspěšném prostředí plném skvělých nápadů a benefitů.

Pro více informací naskenujte tento QR kód.

SKODA

Service

Vystartujte do jara naplno

S jarní servisní prohlídkou za

399 Kč

Dopřejte svému vozu jarní prohlídku včetně diagnostiky, kontroly podvozku, náplní či stavu akumulátoru za skvělou cenu. Objednejte se ještě dnes online či telefonicky.

Akce platí od 2. 4. do 31. 5. 2024

Váš autorizovaný servisní partner Škoda:

HAVEX-auto s.r.o.
Na Bělidle 503, 543 01 Vrchlabí
Tel.: 499 406 312
E-mail: vr.servis@havex.cz
www.havex.cz

 HAVEX
auto

zpátky. A například když jsem věděla, že nebude padat sníh, tak jsem si pod klečí nechávala lyže do druhého dne. V létě jsem pro změnu běhala na Sněžku. Když jsem dole ve Vejsplachách před klukama řekla, že to mám od Obří boudy za sedm a půl minuty, tak mi to nechtěli věřit.

Takže tam byla obrovská vůle...

Ano. Já mám šílenou vůli. *(smích)*

Nakonec se to ale povedlo a jela jste.

Povedlo se a do Japonska jsem jela. Ale byla jsem rozmrzelá, že jsem nejela štafetu. Jela jsem pak závod na 5 a 10 kilometrů a umístila se na 27. a 26. místě. Domů jsme letěli a to byl hrozný kabaret. Doma jsem pak na to nadávala. Ale po narození Mileny jsem ještě jela na mistrovství světa do Falunu a tam jsem dostala telegram, že nám tady vyvlastňují pozemek a taťka dostal mozkovou mrtvičku, tak jsem fofrovala domů. A tím vlastně moje kariéra skončila. Ale ničeho jsem nelitovala, byla to velká zkušenost. Každému bych to přála. Ale stále si říkám, proč jsou ty děti tak líný?

INZERCE

se sbíječkou. Všude se motali policajti, chlapi ve vojenském, tajný anebo vozralí, kteří ukazovali, že by potřebovali ještě dva do party, aby si koupili flašku. Ale ty ženský tam litují dodnes. Ale zpátky k těm závodům. Jezdilo se například na Bled do Jugoslávie, pak se jezdilo do Ramsau, do Zakopaného, do Lahti, na Holmenkollen. Na ten Holmenkollen mám hezké vzpomínky. Tam jsem byla sedmá, můj manžel tam byl dokonce třetí a náš Ladík tam byl později pátý. Máme doma odtamtud takové pohárky, můj byl sice nejmenší, ale pro mne nejceněnější. *(smích)*

V roce 1972 jste byla na zimních olympijských hrách v japonském Sapporu. Jak na tuto událost s odstupem půlstoletí vzpomínáte?

Zdenek Ciller mi tehdy řekl, buď budeš tady o minutu lepší, nebo nikam nejedeš. Já do toho Japonska strašně moc chtěla. Dřela jsem jako mrcha. Například na jaře po práci jsem jezdila autobusem do Špindlu, pak pěšky na Koží hřbety, tam jezdila okolo Luční boudy a pak jsem jela

Muzeum Krkonos

Poznejte Krkonos
na jednom místě!

www.muzeumkrkonos.cz
eshop.krnap.cz
muzeumkrkonos@krnap.cz

10/8

Vrchlabí náměstí

ZÁBAVA PRO RODINY

KRKONOŠSKÉ PRODUKTY

PIVA Z PIVNÍ STEZKY

Program

NO NAME
DĚDA MLÁDEK ILLEGAL BAND

ČIPERKOVÉ pro děti

JAM AND BAZAR
NIKITA S KAPELOU

Šermířská skupina **REGO**

Dechovka pro seniory

PŘEDPRODEJ
 200 Kč

Předprodej v Informačním centru Vrchlabí a Jilemnice.

www.krkonoskeslavnosti.cz

Když jste skončila s aktivním závoděním, nelákala vás kariéra trenérky?

Jo. Když jsem skončila se závoděním, tak jsem tady chvíli dělala na policajtně a chtěla jsem si udělat FTVS UK v Praze. A tenkrát mi řekli, že to nejde, že musím dělat policajtskou školu. Ale já jsem říkala, že policajtskou školu mám a že chci dělat tuhle. Odpovědi, že ne, že civilní dělat nebudu. Tak jsem jela do Trutnova a tam to zástupce okresáků po mně zmačkaný hodil a řval, že další den dostanu rozkaz a budu jezdit do Trutnova na sekretariát. Já měla doma dvě děti, manžel byl věčně pryč po závodech, tak jsem si dala žádost do civilu. A tady ve Vrchlabí dělal Olda Kobr sjezdařského trenéra a potřebovali zde trenéra běžec-kého, tak jsem se na to místo dostala a dělala jsem tady trenérku. Alespoň trenérskou školu na FTVS UK jsem pak mohla dělat při práci. A na to vzpomínám taky ráda. Některé z dětí, které jsem trénovala, taky vyhrály medaile.

Na konci března proběhlo vyhlásování Sportovce města Vrchlabí a vy jste byla uvedena do Síně slávy. Co se vám honilo hlavou, když jste si šla pro ocenění?

To bylo hrozný, byla jsem jako ve snu. Nemohla jsem vůbec mluvit, protože se mi to tady v krku sevřelo. Petr Ticháček na mně něco chtěl a já tam něco žužlala do toho mikrofonu. Já jsem tomu nevěřila, vždyť jsem obyčejnej člověk. Jsem jeden z Vrchlabáků a každěj umíme něco jiného. Já obdivuji každého, ať dělá s lopatou, nebo přemýšlí hlavou. Hlavně když to dělá dobře a má z toho radost.

Na každém vyhlásování Sportovců města Vrchlabí se mi líbí, když vidím, kolik dětí se tady snaží a že je rodiče v jejich snažení podporují.

Jo, tohle všechno chápu. Ale podívejte se, mě naši nikdy do ničeho nenutili, že musím jít na trénink nebo tu a tamhle. Já jsem se chtěla dřít sama. Já to vždycky tak měla, kdybych měla sedět a nedělat nic, to by byl pro mne hrob. Já ty rodiče chápu, že jsou třeba celý týden v práci a chtějí si odpočinout. Ale proč si neodpočinou tak, že nevezmou děti a nejedou s nimi třeba na Benecko, na Rovinka nebo na Mísečky? Vždyť by to i těm rodičům prospělo.

Jaké máte plány na letošní rok?

Být zdravá a mít tolik síly, co mám dosud. ■

SÍŤ HOKEJOVÝCH PRODEJEN

- **POP AIRPORT** | Ke Kopanině 421
- **PRAHA EDEN** | Vladivostocká 1460
- **ŘÍČANY** | Škroupova 1270
- **PARDUBICE** | Čacké 1120
- **LIBEREC** | Jeronýmova 494
- **MLADÁ BOESLAV** | Viničná 31
- **PLZEŇ** | Studentská 117

Pro cenu ředitele Správy KRNAP si přijel i potomek Jana Harracha

Ve čtvrtek 11. dubna se v Krkonošském centru environmentálního vzdělávání Krtek konala další zajímavá a pro řadu lidí i důležitá akce. Letos proběhl již čtrnáctý ročník předávání Cen ředitele Správy KRNAP. Oceněno bylo sedm laureátů, z toho jeden in memoriam. Za svého prapraděda Jana Nepomuka si cenu přijel vyzvednout bývalý rakouský rallye závodník Ernst Harrach.

🗨️ ANTONÍN KAŠPAR

Ceny ředitele se poprvé začaly udělovat již v roce 2010, za předchozího ředitele parku Jana Hřebačky. „Jaká byla myšlenka mého předchůdce, vlastně nevím. Já cenu vnímám nikoli jako ocenění ředitele Správy, nýbrž jako širší ocenění lidí, kteří v Krkonoších mají své zásluhy,“ říká stávající ředitel Správy KRNAP Robin Böhnisch. „KRNAP je komplexním správcem celého území Krkonoš a nejsme tedy jen strážci přírody, ale i paměti, kultury a tradice hor,“ doplňuje Böhnisch.

„Letos mezi laureáty ční náš předchůdce Jan Nepomuk hrabě Harrach, kterému cenu udělujeme v roce 120. výročí vyhlášení první přírodní rezervace na Strmém stráni v Labském dole. Rok 1904 se

do jisté míry stal mezníkem krkonošské ochrany přírody. Je mi potěšením, že cenu přijeli převzít potomci Jana Nepomuka Ernst Harrach a Jan Nepomuk Podstatzky-Lichtenstein se svým synem Michaellem,“ komentuje přítomnost potomků šlechtického rodu Böhnish.

Letos bylo oceněno sedm poměrně rozličných a silných osobností spojených s naším pohořím. Celé slavnostní odpoledne započalo ocenění bývalého starosty obce Lánov Jiřího Vancla. „Je pro mě vzorem, od kterého jsem se chtěl vždycky učit, on jako starosta toho hodně dokázal,“ říká ve videomedailonku Jiřího Vancla, který najdete i na YouTube, starosta Vrchlabí a senátor Jan Sobotka. „On ve spojení se správou parku vždy viděl příležitost, nikoli hrozbu,“ nešetří ani nadále slovy

chvály. Mimo to, že dlouhá léta starostoval obci Lánov, podílel se také na vizi Krkonoše 2050, kterou vystihuje její motto „Přátelství lidí a hor“.

Dále si podle poroty cenu vysloužil lesník a bývalý pracovník Správy KRNP Oldřich Šimek, kterého prý vystihuje pojem facír, tedy potulný lesník nebo myslivec. Oceněn byl mimo jiné za iniciativu vytvoření dřevěných ukazatelů a směrovek na území Krkonoš.

Dále byli oceněni také zakladatelé Muzea krkonošských řemesel v Poniklé Jana a Rostislav Pičmanovi. Soukromé muzeum manželů Pičmanových uvítalo své první návštěvníky už roku 1999 vernisáží vánoční výstavy v roubené stodole. Nová část v přístavbě zahájila provoz v roce 2004 u příležitosti oslav 650 let obce Poniklá. Dnes ve své stodole ve čtyřech patrech nabízí jedinečnou podívanou do historie krkonošských boudařů a obyvatel Podkrkonoší.

„Že budu mezi oceněnými, jsem se dozvěděl asi před měsícem. Nečekal jsem to,“ řekl mi ze začátku našeho rozhovoru zasloužilý člen Horské služby Ludvík Strejček. „Co o něm říct? Výborný kamarád, skvělý mentor při práci horské služby. Byl pro mě vzorem nejen v tom profesním životě, ale i lidsky. Pacienti často děkovali za jeho lidský přístup, který se projevil například i při pátračkách. Každý z nás měl slabší chvíli a on dokázal vždycky pomoci,“ říká o svém kolegovi v medailonku záchranář Marek Fryš. Podle vlastních slov si Ludvík nikdy nepřišel

jako člověk, který by měl podobné ocenění dostat. „Předpokládám, že jsem to nedostal za nic, samozřejmě mě to potěšilo,“ říká zkušený záchranář. Přestože jsou členové horské služby oceňováni právem poměrně pravidelně, je v horské vždy koho ocenit. Podle jeho vlastních slov je ve službě mnoho lidí, kteří to dělají dobrovolně, z vlastního přesvědčení a je to jejich životní poslání. „Krkonoše jsou můj absolutní domov,“ uzavírá trochu poeticky Ludvík Strejček.

„Bohouš Zemánek byl odmalička vášnivým lyžařem a orientačním běžcem a právě proto, že dokázal skloubit tyto dva sporty s ochranou přírody, byl váženým kolegou. Byl velmi oblíbený, protože se nikdy neuměl mračit. Dokázal pomoci malým i velkým a radoval se i z malých věcí,“ popsal pár slovy kolegu v připraveném medailonku šéf ekologické výchovy v KRNPu Michal Skalka.

In memoriam byl oceněn již zmíněný bývalý majitel harrachovského panství, propagátor ochrany přírody Krkonoš Jan Nepomuk František hrabě Harrach. „Hrabě se angažoval v záležitostech celostátních, jako je třeba budování Národního divadla nebo členství ve společnosti Národního muzea. Když se zaměříme na Krkonoše, zde je spojený s rozvojem sklářství, hutnictví, textilní výroby, ale také turistiky, ale přičinil se například i o regionální rozvoj lyžařského sportu,“ popisuje zásluhy hraběte odborný pracovník muzea David Ulrych. Jeho ocenění v podobě drátěného Krakonoše, pána hor, si přijel vyzvednout jeho pravnuček, závodník rallye Ernst Beppo Harrach.

ARIES MEDISHOP ZDRAVOTNICKÉ POTŘEBY

- kompresní punčochy
- bandáže, ortézy
- zdravotní obuv
- rehabilitační pomůcky
- obuv zn. Varomed

**Měření správné velikosti
kompresních punčoch.**

Žižkova 512 | 543 01 Vrchlabí
Otevírací doba: Po - Pá 08:00 - 17:00
T: 731 410 414

 ARIES MEDISHOP

www.ariesMEDishop.cz

Dobré služby pro zdraví

Vrchlabinky rovněž zajímalo, jaký význam pro něj Cena ředitele parku má, když vážil dlouhou cestu z rakouského Bruggu a ve stejný den zpět. „Moje rodina žila v Čechách přes tři sta let, většina mých předků je tu také pohřbena. Předávání cen pro mě hodně znamená, navíc mám silný vztah k tomuto místu, ke Krkonošům,“ odpověděl nám rakouský šlechtic. „Dalším důvodem, proč tu jsem, je to, že naše dva národy mezi sebou měly poměrně temnou minulost. Myslím si, že se zase dáváme dohromady. Jsem toho názoru, že když vám někdo podává ruku, měli byste ji chytnout,“ pokračuje Ernst. „Předávání cen, jako je to dnešní, vidím jako podání ruky, které říká: dlouho jste tu nebyli vítáni, ale pojďme se vrátit do přátelských kolejí,“ uzavírá svoji řeč.

V projevu Ernst Beppo Harrach mluvil o tom, že je stále mnoho věcí, které bychom se mohli od jeho praděda naučit. Zeptali jsme se ho tedy i na to. „Tenkrát prostě nebyly žádné regulace, co se týče životního prostředí ani sociálního života, a většína lidí si vzala a nahrabala, co nejvíc to šlo. Ale on se rozhodl, že má dost a raději se podělí s ostatními. Ne protože by snad musel, ale protože hlavně chtěl,“ říká Ernst Harrach. „Dnes je to pro každého stále obtížnější, ceny se zvyšují, benzín je čím dál tím dražší, to stejné elektřina. A každý je sobecký, zaměřený na sebe. Co víc můžu já získat? Ale měli

bychom se spíše vrátit k tomu, co můžeme dělat lépe a pro své okolí.“

Pro Cenu veřejnosti si letos přišel bývalý starosta Rudníka Aleš Maloch. „Krkonošská města a vesnice mají v poslední době štěstí na své starosty a starostky. A jedním z nich byl ve své době Aleš Maloch, který vedl Rudník po tři volební období od roku 2010,“ říká mluvčí Správy KRNAP Radek Drahný. „Za dobu jeho působení se do obce podařilo přivést mnoho investic a nastartovat kulturní život. Také pro obec získal titul Vesnice roku Královéhradeckého kraje,“ dodává Drahný.

Nominace na Ceny ředitele Správy KRNAP posílá veřejnost. Výbor ceny letos nakonec vybíral ze tří desítek návrhů. Zajímalo nás, podle jakého klíče jsou ocenění vybírání. „Nominace jsou opravdu veřejné, Správa parku každoročně sbírá různé návrhy. Ty potom rozebírá komise, kde já jsem jen hostem a sedím opodál, jinak jsou jejími členy zástupci samosprávy, horské služby a národního parku,“ vysvětluje proces výběru ředitel parku Robin Böhnisch. Podle jeho slov je u výběru klíčová práce a veřejné působení nominanta či zda předává své poselství mladším generacím.

Cena, kterou laureáti od ředitele parku převzali, je drátěná plastika Krakonoše a u ceny veřejnosti plastika hořce tolitovitého. „Ceny vyrobil jako drátěné plastiky Ladislav Šlechta z Harrachova technikou smyček. Předlohou mu bylo nejstarší vyobrazení Krakonoše tak, jak je známe z Hellwigovy mapy Slezska z roku 1561. K výrobě jedné sošky bylo zapotřebí přibližně 30 metrů železného taženého žíhaného drátu, který musí být pro potřeby pletení tvárný a měkký. Výroba jednoho Krakonoše zabrala více než 30 hodin,“ uvádí mluvčí parku Radek Drahný. „Dnešek považuji za mimořádně úspěšný a vydařený. Možná, že čtenářům některá jména tolik neřeknou, ale nijak to neubírá na významu a kvalitě dnes oceněných,“ uzavírá ředitel Správy Robin Böhnisch. ■

Otevřená farní zahrada je otevřena pro každého

Také rádi chodíte na Otevřenou farní zahradu? Znáte tohle báječné místo na rohu ulic Chelčického a Českých bratří, tedy kousek za evangelickou farou nebo bývalou restaurací Partyzán? A tušíte, jak dlouho už k nám chodíte?

Právě před deseti lety, tedy v roce 2014, se společným úsilím farního sboru Českobratrské církve evangelické ve Vrchlabí, kterému prostor patří, a lidí z vrchlabské neziskovky Tamar z. s. podařilo (doslova vlastníma rukama) na původně zanedbaném a nevyužitém pozemku bývalého DDM Pelíšek vybudovat prostor pro setkávání, dětské hry a odpočinek v zahradě. V červenci 2014 se slavnostně otevřelo dětské hřiště s pirátskou lodí a přilákalo k nám nespočetné množství hravých návštěvníků všech věkových kategorií a zahrada se otevřela i dalším společným akcím.

Ale protože tato zahrada neměla být jen místem pro dětské hry, odpočinek pod stromem nebo pro pěstování rostlin, ale především místem pro vytváření a posilování vztahů mezi lidmi navzájem i mezi lidmi a jejich okolím, přidali se k nám v roce 2020 pracovníci z Diakonie Českobratrské církve evangelické – střediska Světlo ve Vrchlabí.

Tehdejší ředitel střediska Tomáš Hawel společně s ostatními pracovníky Diakonie a s klienty na části zahrady vybudovali velmi inspirativní projekt – Terapeutickou zahradu. Společný pobyt a práce na zahradě totiž slouží jako aktivizační prostředek pro lidi se zdravotním či mentálním postižením. Pomáhá jim získat praktické nácviky dovedností a začlenit se do společnosti. Proto toto místo není oddělené žádným plotem ani bariérou od ostatních částí.

NOVINKA

vÝLETNÍ sezónka

Nekonečná zábava v Krkonoších od května do října!

Neomezené jízdné na lanovky a vstupy na atrakce

Dospělí za 1290 Kč / Děti od 390 Kč

- ✓ Stezka korunami stromů Krkonoše
- ✓ Lanovka Černohorský Express
- ✓ Lanovka Portášky
- ✓ Lanovka Hnědý vrch
- ✓ Rozhledna Hnědý vrch
- ✓ Herní krajina Pecka
- ✓ Dětský park Kabinka
- ✓ Minigolf na Formánkách
- ✓ Emilův lesní svět
- ✓ výLETNÍ bus
- ✓ Vstup na desítky letních akcí

Seženete na www.skiresort.cz

SkiResort
ČERNÁ HORA – PEC

Záměrem bylo, aby se zde měli možnost setkávat všichni návštěvníci Otevřené farní zahrady, vzájemně se potkávat, pomáhat si a inspirovat se. Protože mnozí z vás vědí, jak je pobyt v přírodě ozdravný, probíhají na zahradě i terapie, při kterých je nutné dopřát klientům Střediska Světlo klidný a nerušený prostor, proto je vždy v úterý od 9:30 do 12:30 areál uzavřen, aby v něm mohli klienti a jejich terapeuti nerušeně pracovat. Věříme, že toto drobné omezení nijak nenaruší potřebu ostatních.

Baví nás propojovat lidi, dávat jim prostor pro setkávání a zároveň dát prostor přírodě ve městě. Zahrada není záměrně pěstěným parkem s upravenými cestičkami, ale kreativním prostorem a místem pro setkání s rostoucí a měnící se přírodou.

Zároveň je to místo, které, jakožto stvořené pro setkávání, vybízí ke společným akcím – schválně, kolik z nich jste navštívili? Dýňobraní nebo Ode-mykání zahrady, které pořádá Středisko Světlo? Brigády s opékáním buřtů? A neříkejte, že jste nebyli na tradiční největší kulturní akci pořádané na zahradě, tedy Festivalu Zahrada, který každoročně probíhá v červnu? Duchovním otcem a hlavním organizátorem je farář sboru Česko-bratrské církve evangelické ve Vrchlabí Michael

Pfann, který díky skvělému hudebnímu vkusu, kontaktům a organizačním schopnostem dokáže do Vrchlabí přivést originální kapely, divadlo a vybrat dobré lokální jídlo, pití a kávu, která se v okolí nabízí. Takže neváhejte, většinou se z kapel, které na Zahradě hrají, dříve či později stanou velké hvězdy (byla u nás Katarzia i Ventolin) a stojí za to si poslechnout, co pro nás Michael a jeho organizační tým vyberou. Festival Zahrada má neopakovatelnou atmosféru a dokáže vám zprostředkovat nečekané zážitky.

Věděli jste též, že součástí festivalu jsou i nedělní bohoslužby pod širým nebem, kde se můžeme po festivalu společně všichni potkat? Protože všemu, co na zahradě děláme, se snažíme dát opravdovou péči a hledat všechny rozměry, které nám tohle místo může poskytnout. Zdá se to možná naivní, přehnaně ambiciózní nebo bláznivé, ale my věříme, že takhle se dá změnit k lepšímu možná ne celý svět, ale určitě místo, kde žijeme.

Z praktického hlediska to ale znamená, že se o tento prostor, který vybízí k mnohému, musí někdo postarat a opečovat ho, zahrnout ho nejen vzletnými myšlenkami, ale i obyčejnou manuální a zahradnickou prací.

Víte, kdo se stará o provoz a krásu Otevřené farní zahrady? Všichni, kdo máte vlastní zahradu, jistě chápete, že péče o tento prostor není jednoduchá. A že něco stojí – síly, čas a finance – vše v různém poměru. U nás na zahradě se o péči i náklady na ni dělí tři subjekty – farní sbor Česko-bratrské církve evangelické ve Vrchlabí, kterému pozemek patří, dále Tamar z. s. a Diakonie ČCE – středisko Světlo ve Vrchlabí.

CirkusUFF

Illustrations © Aneta Štrábová

29. 5. – 2. 6.
2024 / TRUTNOV

**14. ROČNÍK MEZINÁRODNÍHO
FESTIVALU NOVÉHO CIRKUSU**

WWW.CIRKUFF.CZ

Generální partner

HITACHI
Inspire the Next

 Hitachi Energy

Pořadatel

UFFO
festival

Projekt se uskutečňuje za finanční podpory města Trutnova,
Ministerstva kultury ČR a Královéhradeckého kraje

 TRUTNOV
KRAJ

Partner

 PEPPERL+FUCHS

 **MINISTERSTVO
KULTURY**

 **Královéhradecký
kraj**

Děláme to rádi a těší nás, že se s vámi na zahradě můžeme setkávat a že zahrada slouží všem, kdo chtějí přijít a trávit tam čas. O to víc v nás ale vyvolává pocit marnosti a frustrace, když naše úsilí někdo (ne)záměrně ničí. Dovedete si představit, jak zklamání jsou klienti Terapeutické zahrady, když jim někdo odtrhává rajčata ze skleníku? Znáte slovo, které by vystihlo pocit, když zjistíte, že vám někdo sprejem „označil“ stěny altánu a prolézáčky? Uhádnete, kolikrát už jsme z jezírka tahali místo ryb odpadky nebo dětská kola?

Upřímně – nevíme, neděláme si čárky, ale je to zbytečně moc. Prosíme vás, chovejte se u nás k sobě, ostatním i zahradě s úctou a ohleduplností. Snažíme se vám s důvěrou otevřít tento prostor a nechat vás si ho užít. Důvěřujeme vám a jsme rádi, když se vám u nás líbí. Zároveň se jedná o soukromý pozemek a je nutné dodržovat pravidla a bezpečnostní pokyny, které jsou uvedeny na ceduli u vstupní branky. Snažili jsme se pravidla nastavit tak, aby vás omezovala co nejméně, ale zároveň umožňovala soužití všech, kteří tam chtějí být. Asi je vám jasné, že je třeba uklízet odpadky, neníčit vybavení a rostliny, také ale, prosím, nenechávejte na zahradě nic, co tam nepatří – použítá jízdní kola, rozbité plastové hračky a jiné „dárky“.

Pokud jste svědky vandalizmu nebo poškozování majetku, nebuďte lhostejní – dejte nám vědět (u branky je uveden kontaktní telefon) nebo volejte Městskou policii, která prostor zná a dává na něj pozor.

Letos se povedlo dokončit uzavření altánu tak, aby zde mohlo být uzamykatelné zázemí pro klienty Diakonie a úložiště pomůcek pro péči o zahradu. Doufáme, že díky uzavření prostoru

se sníží riziko poškozování prostoru a nepovolené násilné vnikání na zahradu. Při pořádání akcí bude samozřejmě prostor otevřen a bude možné ho použít jako zázemí na různé aktivity. Jen letos je v plánu na zahradě mnoho akcí pro veřejnost – jsou pravidelně zveřejňovány v tisku na webu i na sociálních sítích zmiňovaných tří subjektů – farního sboru ČCE Vrchlábí, Diakonie ČCE Vrchlábí – střediska Světlo a Tamar z. s. z Vrchlábí. Budeme pravidelně zveřejňovat vše, co se na zahradě děje, a uvítáme vaše postřehy a komentáře.

Chcete vědět víc? Pokud vás to zajímá, přijďte za námi na zahradu a zjistíte, co všechno se u nás děje. Co u nás můžete zažít a s čím nám případně můžete pomoci. Velmi si vážíme rozvíjející se spolupráce s některými firmami z Vrchlábí a také podpory jednotlivců, kteří nám zcela nezištně pomáhají. Tak například Gizela nám šije stínící plachty na pískoviště, Petr nám pomáhá s drobnými opravami, Jiřina s účtováním grantů a Lukáš s péčí o zeleň. Chcete mezi nimi být i vy? Přijďte se k nám. Zajímají nás i vaše nápady, jak toto místo obohatit, nebo nápady, jak ještě lépe využít vše, co nám tohle místo nabízí.

Komunitní zahrady nejsou jen o pěstování rostlin, jsou o budování společenství a péči o společný prostor. Jsou to místa, kde se lidé spojují, učí se a společně rostou.

Pojďte růst s námi! ■

*Za Diakonii ČCE – středisko Světlo ve Vrchlábí,
sbor ČCE Vrchlábí a Tamar z. s.
Barbara Tauchmanová Omrtová a Jana Michlová*

Bonusovka

Akční nabídka na všechny modely Suzuki

Právě teď Vitara a S-Cross s bonusy až 88 000 Kč

Přijďte si k nám pro svůj **akční bonus** bez háčeků a nesplnitelných podmínek a odvezte si nový vůz Suzuki i s **pětiletou zárukou***.

www.suzuki.cz facebook.com/suzukimotorczech [Instagram.com/suzuki_czech](https://instagram.com/suzuki_czech)

Emise CO₂ v g/km (WLTP), kombinovaná spotřeba v l/100 km - Suzuki Vitara 1.4: 119-121 g/km, 5,3 l/100 km. Suzuki S-Cross 1.4: 119-120 g/km, 5,3 l/100 km. Fotografie jsou pouze ilustrativní. Nabídka platí do vyprodání zásob. * Pět let garance se skládá z tovarní záruky (3 roky / 100 000 km) a následně ze smluvní záruky Suzuki Premium (2 roky / 150 000 km), která je poskytována podle záručních podmínek společnosti Real Garant Versicherung AG.

REGINA, a.s.

Bří. Štefanů 492, Hradec Králové / tel. 495 845 304 / prodej.suzuki@autoregina.cz / www.autoregina.cz

Autorizovaný prodej a servis vozidel Suzuki

Má most „U Karmášků“ na kahánku? ✎ JIŘÍ ŠTEFEK

Most „U Karmášků“ na samotné hranici katastru Hořejšího Vrchlabí patří mezi velmi frekventovaná místa ve městě. Není divu, vede přes něj hlavní výpadovka z centra města do Hořejšího Vrchlabí, ale i na Benecko, Strážné či do Špindlerova Mlýna. Denně po něm jezdí autobusy, nákladní i osobní auta, chodí přes něj lidé do práce a děti do škol a školek. Přesto je most v žalostném stavu a i odborníci doporučují jeho brzkou výměnu. Kdy se tak stane, je ale zatím v nedohlednu.

O tom, že tento most, který je ve vlastnictví města a to je tedy odpovědné za jeho stav, dostává zabrat a odráží se to i na jeho kondici, je nyní patrné již na pouhý pohled. Nosník se začíná v exponovaných místech, tedy ve styčnicích, sypat a odpadává z něj beton.

Nevalný stav mostu „U Karmášků“ není žádnou novinkou posledních dvou či pěti let. Město stav mostu dobře zná a za poslední dekádu na vzniklou situaci reagovalo postupným snižováním zátěže. „V roce 2015 byla na základě hlavní mostní prohlídky provedena opatření proti najíždění automobilů na konzolu mostovky, to jest došlo ke zúžení vozovky a oddělení prostoru pro pěší včetně úpravy dopravního značení B13 = 13 t, E5 = Jediné vozidlo 20 t,“ uvedl pro Vrchlabinu místostarosta Alfréd Plašil (Volba pro město).

O dalších sedm let (!) později, tedy v roce 2022, došlo po kontrole mostu ze strany autorizované

liberecké společnosti VANER k dalšímu omezení zátěže a režim zatížení byl snižen na označení „B13 = 9 t, E 13 = Jediné vozidlo 13 t“. Pro vysvětlení uveďme, že značka „B13 = 9 t“ dle dopravních předpisů zakazuje vjezd vozidlům, jejichž okamžitá hmotnost přesahuje 9 tun. Jde-li o jízdní soupravu, vztahuje se tento údaj na každé vozidlo soupravy zvlášť.

Pokračujme dál. Na začátku dubna jsem měl možnost nahlédnout do příslušného posudku od společnosti VANER, který vypracoval Tomáš Humpal a datuje se k 23. srpnu 2022. Po zhodnocení tehdejšího stavu je v něm doporučení jednoznačné. „Z výše uvedených možností vychází jako jediné možné řešení úplná výměna mostu. Tomu je uzpůsoben návrh postupu...“ píše Humpal. Kromě snížení hmotnosti vozidel, kterým je ještě dovoleno na most vjíždět (což město aplikovalo), se píše, že toto opatření je potřeba udržovat „do doby výstavby nového mostu, nejdéle však 3 až 5 let za

podmínky provádění hlavních mostních prohlídek jednou ročně“. Mějme stále na paměti, že se jedná o posudek ze srpna 2022, žádný novější dokument v této věci neexistuje. Závěr je jednoznačný. „Neděle do jednoho roku zahájit přípravy k úplné náhradě mostu zadáním projektu včetně zajištění IČ pro získání stavebního povolení,“ stojí v závěru odborného posudku. Odhad celkových stavebních nákladů na tento postup byl tehdy Tomášem Humpalem odhadnut na 23,37 milionu korun.

Požádali jsme o reakci na tato zjištění zástupce města. „Všechna doporučení zpracovatele posudku byla realizována, pouze u objednání další prohlídky došlo k několikaměsíčnímu posunu. Ale ještě do konce dubna prohlédne most technik a v průběhu léta bude provedena kompletní mostní prohlídka,“ uvedl Plašil. Informaci o kompletní letní prohlídce Vrchlabí písemně potvrdil i Tomáš Humpal ze společnosti VANER.

Jak to celé dopadne, je nyní ve hvězdách. Nicméně hypoteticky je možné, že na základě pláno-

vaných prohlídek může dojít k dalšímu omezení zatížení či provozu na mostu. „Z další mostní prohlídky pravděpodobně vzejdou nějaká doporučení, která budeme řešit, až tato doporučení budeme znát. V případě, že nastane nastíněná katastrofická varianta, umíme se s ní vypořádat,“ slibuje Plašil. „Město dlouhodobě připravuje řešení křižovatky v prostoru nad mostem U Karmášků. Tato křižovatka přímo navazuje na plánovanou rekonstrukci mostu. Úmyslem bylo rekonstruovat tuto křižovatku dříve než most a následně po ní vést objízdnou trasu. Bohužel se protahují jednání s majiteli dotčených pozemků, a proto není stále rozhodnuto, zda nová křižovatka bude v navržené variantě průsečná/kruhová, což má dopad i na přípravu podkladů pro zadání projektové dokumentace a další postup při rekonstrukci mostu. Doporučení z nové mostní prohlídky ukáží, zda máme ještě dostatek času na vybudování zmiňované křižovatky, nebo zda se budeme muset vydat cestou její provozní úpravy pro zajištění dostatečné kapacitní objízdny trasy,“ uzavírá Plašil. ■

INZERCE

BYTY

DOMY

POZEMKY

NEBYT. PROSTORY

CHATY

EVROPA
REALITNÍ KANCELÁŘ

UVAŽUJETE ZDA PRODAT NEBO POČKAT S PRODEJEM VAŠEHO BYTU, DOMU NEBO POZEMKU?

ZNÁTE AKTUÁLNÍ TRŽNÍ CENU VAŠÍ NEMOVITOSTI?

Nechte si vypracovat tržní odhad a může Vám to pomoci v rozhodnutí.

Zaměřuji se na prodej a pronájem nemovitostí
v Krkonoších a Podkrkonoší.

 733 610 910

 lubor.karasek@rkevropa.cz

 Valteřická 704, 543 01 Vrchlabí

 www.rkevropa.cz/vrchlabi

LUBOR KARÁSEK
VÁŠ SPECIALISTA PRO TUTO OBLAST
www.rkevropa.cz/makler/lubor.karasek

POZNÁVÁNÍ V KVĚTNU!

PRODLOUŽENÉ
LETECKÉ VÍKENDY!

PESTRÝ
VÝBĚR!

Speciální ceny letenek!

NAŠE TIPY!

Londýn • Paříž • Řím • Benátky • Barcelona
Lisabon • Athény • Istanbul

it INGTOURS

Těšíme se na Vás na pobočce
Zámecká 1453, Vrchlabí

Otevřeno: pondělí – pátek od 9:00 do 17:00 hodin
Tel.: 702 093 598

E-mail: zajezdy@ingtours.cz
www.ingtours.cz | [@CKIngtours](https://www.facebook.com/CKIngtours)

GASTRO

Čížek chce obhájit titul Kuchař roku

Lukáš Čížek, majitel a šéfkuchař vrchlabské restaurace Farma Steak and Fish, hodlá dosáhnout na kulinářskou metu, které před ním ještě nikdo nedosáhl. Postoupil do šestičlenného finále soutěže Kuchař roku, kterou před dvěma lety v ročníku 2022/2023 vyhrál, a 21. května bude v pražských Letňanech tento titul obhajovat.

„Je to poslední a nejtěžší cesta mého kuchařského snu. Kdybych to obhájil, byl bych zatím první v historii této největší soutěže od roku 1990,“ uvedl Čížek.

Po letošní ročník si na základě zadání poroty připravil dvouchodé menu. Veganský předkrm bude terinka z tofu a pečeného lilku, tartar z červené čočky, pyré z chřestu, marinovaná zelenina, vege demi-glace s tamari a jako hlavní chod Čížek připraví telecí rumpsteak se smrží, bramborovou rolkou, hráškovým pyré, sezónní zeleninou, raviolou z jablka a celeru, slantinovou espumou, krokretou z telecího brzlíku a demi-glace.

Stejně jako před dvěma lety bude jeho tým čítat dohromady tři lidi. Kromě Čížka to bude commis Šárka Pavlová a na pozici helpera je bude doplňovat Jakub Lukáč, sous-chef z restaurace Farma. O tom, že tato sestava bude mít ty nejvyšší ambice, svědčí i její vítězství na nedávné soutěži Gastro Hradec Culinary Cup 2024, kde se Lukáš Čížek stal mistrem republiky. (jš) ■

**Bud'te od t'e l'asky,
dejte n'am zak'azky...**

(M'ajov'e p'r'ani kolektivu obchoda'cek)

www.pratr.cz

Origami se mi zjevilo ve snu

Malířka Lenka Husáriková mě přivítala ve svém ateliéru v Horních Štěpanicích. Uvařila mi „smolnou kávu“ (říká jí tak proto, že je cítit po borovicích), kterou jí vozí kamarádka z Turecka a která prý málokomu zachutná. Pila jsem kávu, do toho hladila fenku Bědu a poslouchala vyprávění Lenky Husárikové o její slavné babičce malířce Jindře Husárikové, překonání osobní krize nebo třeba o tom, co jí pomáhá se při malování uvolnit. Káva byla moc dobrá a to vyprávění ještě lepší.

•• GABRIELA JAKOUBKOVÁ,
FOTO: ARCHIV LENKY HUSÁRIKOVÉ

Co vás bavilo, když jste byla dítě?

Byla jsem úplně obyčejné dítě panelákového sídliště. Bavilo mě lézt po stromech, skákat do písku a hrát vybíjenou. Narodila jsem se v Karlových Varech, které jsou celé obklopené lesem. Já to měla do lesa pět minut. Samozřejmě mě také bavilo kreslit a malovat. Od šesti let jsem navštěvovala Lidovou školu umění Antonína Dvořáka. Tenkrát sídlila ve Varech hned nad divadlem. Ze třídy jsme měli výhled na Grandhotel Pupp, v té době přejmenovaný na Grandhotel Moskva. Páni soudruzi ovšem zapoměli nápis Pupp sundat ze střechy. Paní učitelka Svobodová mě posadila přímo naproti hotelu a já měla nakreslit to, co vidím.

A já to nakreslila. I s tím nápisem Pupp. *(smích)* Pamatuji si, jak se tomu tenkrát můj táta s paní Svobodovou děsně smáli.

Měla na vaši dětskou tvorbu vliv babička, světoznámá akademická malířka Jindra Husáriková?

No to byl průšvih! Babička sice pořád jenom malovala a malovala, jezdila z ateliéru do ateliéru a navštěvovala nás málokdy, ale její obrazy visely všude, po celém našem bytě. Měla jsem tedy její tvorbu navnímanou už od kolébky. A tak se stalo, že jsem nedokázala nakreslit normálně člověka. Prostě jsem ho stylizovala do babiččina výtvarného stylu. Z výtvarné výchovy jsem mívala trojky. Soudružka učitelka mi před celou třídou rekla: „Ty máš babičku slavnou malířku a neumíš nakreslit ani člověka.“

Jak jste v dětství vnímala babiččiny obrazy?

Jako barevné fleky. Její obrazy chápu až teď v dospělosti. Možná je ale nikdy nepochopím úplně.

Neštvalo vás v průběhu života srovnávání s vaší babičkou?

Strašně.

Neštvu vás teď já, že se na ni hned ptám?

Neštvejte, takhle je to ještě dobré. *(smích)* Ale to, co mi tenkrát jako dítěti řekla učitelka výtvarné výchovy, mě doopravdy hodně zamrzelo. Do té doby jsem nepřemýšlela nad tím, jestli mám nebo nemám talent. Vždyť já ani netušila, co to ten talent je, prostě jsem jen věděla, že mě kreslení baví.

Studovala jste dvě střední umělecké školy, Střední keramickou školu v Karlových Varech a Střední umělecko-průmyslovou školu sv. Anežky v Českém Krumlově. Jak jste se v uměleckém prostředí mezi podobně naladěnými vrstevníky cítila?

Na tu první jsem chodila ještě jako neplnoletá, v době, kdy jsem byla uzavřená, tichá, neprůbojná. Na tu druhou jsem nastoupila už ve své plnoletosti a konečně se mi tam podařilo se otevřít. Hodně se u nás střídali profesoři, každý rok nás vyučoval někdo jiný. Měla jsem tak možnost se setkat se spoustou zajímavých lidí včetně pana profesora Vavrečky, který mě doopravdy zásadně ovlivnil v realistické malbě.

Vvažovala jste věnovat se umění i na vysoké škole?

Po střední jsem se zamilovala a nechtěla odejít

z Karlových Varů, proto jsem na žádnou vějšku nešla. Byly doby, kdy jsem si říkala, že jsem byla tenkrát pitomá. Dneska nad tím už mávám rukou. Ano, škola vám dá titul a titul vám někdy otevře dveře. Já ale vím, že přehled a znalosti mám i bez vysoké školy. Léta letoucí se přátelím se svým kurátorem, akademickým malířem Miroslavem Peschem, se kterým vedu hodinové diskuze nad uměním.

Jak byste charakterizovala vaši tvorbu v rané dospělosti, tedy po absolvování druhé střední umělecké školy?

Po skončení školy jsem učila asi dva roky na ZUŠ v Ostrově nad Ohří. Věnovala jsem se malbě realismu. Moc mě bavil. Měla jsem tenkrát několik výstav, mezi nimi i výstavu v Divadle Bez zábradlí. Pak nastala moje velká osobní krize. Deset let jsem nemalovala.

Co jste těch deset let dělala?

Nic. To prostě nešlo. Já jsem nemohla.

Co vám pomohlo se z té krize dostat a znovu se vrátit k umění?

Když nic neděláte, samozřejmě nemáte žádné příjmy. Byla jsem úplně bez peněz. Kamarád dostal nápad, že bych mohla učit kreslit. Založila jsem ateliér Babylonie.cz a lidi za mnou jezdili se učit kreslit a malovat do Češova u Jičína. Ohromně mě to nastartovalo. Začali mě navštěvovat i lidé z Prahy, přespávali ve spacácích u mě v ateliéru nebo jsem jim sháněla ubytování různě po chalupách. Pak mi zavolala Jana Hradecká, zakladatelka interier design školy Intermezzo, jestli u nich nechci učit perspektivu. Dovolila mi přespávat v ateliéru na zemi, platila jsem tedy jen za cestu. Poté jsem se s Janou domluvila, že bych mohla mít jednou za čas v Praze víkendový kurz. Proběhl jeden kurz, dva kurzy, takže, takhle to pokračovalo dál, až jsem začala pořádat i večerní kurzy

SOBOTA

8/6/2024

TRUTNOV KRAKONOŠOVO
NÁMĚSTÍ

DAVID KOLLER
VLTAVA • JAKUB DĚKAN
 DIVOKEJ BILL REVIVAL • JAM & BAZAR • PĚŇA

WWW.PIVOFEST.CZ

ZMĚNA PROGRAMU VYHRÁZENA

350 Kč
 PŘEDPRODEJ

400 Kč
 NA MÍSTĚ

KUP VSTUPENKU

PRIMATOR

PIVOVAR
TRAUTENBERKPIVOVAR
PANÁČEK

INZERCE

v týdnu. Najednou mi došlo, že si můžu dovolit zaplatit ateliér. Svého času jsem měla druhý největší ateliér pro veřejnost v Praze.

Co vám to učení kromě peněz přinášelo?

Víte, já jsem se dřív bála promluvit i na poště. Telefonování byla moje noční můra. Učení mě zbavilo strachu. Musela jsem si stoupnout v ateliéru před klienty a začít mluvit. Nic jiného mi nezbývalo. Pochopila jsem, že mě lidi nesnědí. Dále mi učení přináší ohromnou radost ve chvílích, kdy se mým studentům něco povede a já vidím jejich pokroky a nadšení.

Učíte i děti. Co především se jim snažíte předat?

V současné době učím pouze jednou týdně pár dětí v ateliéru v Horních Štěpanicích. Více už učit nechci. Rozhodně jsem se ale dětem snažila předat lásku k umění a také lásku k citění. Aby to umění opravdu cítily, načuchaly ho, ohmataly ho. Mám pocit, že děti jsou schopny asi do svých osmi nebo devíti let nakreslit cokoliv. Vůbec se nad tím nepozastavuji, prostě to nakreslí. Pak jako by se v nich něco zlomilo. Přišly ke mně po letních prázdninách a najednou nic neuměly, ležel před nimi prázdný papír. Je to tím, že jsme jim my dospělí natloukli do hlavy, že musí být pořad zodpovědní a že nesmí chybovat. To je taková blbost. Děti jsou prostě děti a chybovat mají. Teď už doopravdy neučím tolik jako dřív. Utnula jsem to těsně před vyhořením. Možná jsem už v počáteční fázi vyhoření byla. Ne však z učení jako takového, ale celkově z vedení ateliéru, jehož chod jsem měla na starosti.

Navštěvovali vaše kurzy i lidé, kteří se báli už jen začít malovat, měli třeba vyložené nějaký blok?

Ano, samozřejmě. Setkala jsem se s několika lidmi, kteří stáli před bílým plátnem a dobu na něj jenom koukali. Rozumím tomu. Bílé plátno je děsivé. Ono je děsivé občas i pro mě. Je potřeba zjistit, co dotyčnému pomáhá se uvolnit. Může to být sklenka vína nebo třeba hudba. Někdo chce být při malování obklopen lidmi, někdo potřebuje být úplně sám. Když některý z mých studentů doopravdy vůbec nevěděl, jak začít, prostě jsem mu do toho bílého plátna šáhla štětcem a on pak udělal to samé. Došlo mu totiž, že na tom nic není. A jsme zase u té pitomé zodpovědnosti. Člověk by se z ní neměl posrat. Lidé si také často neuvědomují, že

STARTUJEME **LETNÍ VLNU** LAST MINUTE
LEŤTE K MOŘI PŘÍMO
Z PARDUBIC

14
destinací
na výběr

DERTOUR
GROUP

FISCHER

Lenka Husáriková

Malířka Lenka Husáriková se narodila v roce 1975 v Karlových Varech. Je absolventkou Střední keramické školy v Karlových Varech a Střední u mělecko-průmyslové školy sv. Anežky v Českém Krumlově. V rámci své tvorby se věnuje malbě obrazů s objekty origami a tangramu. V současné době tvoří střídavě v Praze a v Horních Štěpanicích.

nemusí používat jen štětec. Při malování si můžou dovolit ledacos, třeba vylít kelímky s barvami, popadnout koště a rozpatlat je.

Zmínili jste hudbu. Vy při tvoření něco posloucháte?

Ano, a nejenom hudbu. Poslouchám i filmy, nejčastěji životopisy různých umělců. Dopředu si je nakoukám a pak si je pustím jen do ucha a u toho maluji.

A promítnete se ve vaší malbě nějak to, co zrovna posloucháte?

Ne, já si totiž dopředu přesně určím, co chci namalovat, a toho se striktně držím.

Když to máte takhle striktně dané, jak vy sama pracujete s tíhou zodpovědnosti?

Já se někdy úplně klepu, třeba jen když mám namalovat rovnou čáru. To si pak pořád dokola opakuji, že těch čar přeci můžu namalovat tolik, kolik budu chtít. Nakonec strach vždycky překonám, uvolním se. K uvolnění mi taky pomáhá právě hudba.

V současné době se ve vašem umění věnujete origami a tangramu. Jaká k tomu byla cesta?

Origami se mi zjevilo ve snu. Zdálo se mi o jeřábu poskládaném z papíru. Nejprve jsem k origami přistupovala jako k objektům, které jsem vkládala do obrazů. Pak jsem ho skládala v počítači, to už bylo takové více geometrické. Jednou za mnou do ateliéru přišla známá a říká mi „hele, vždyť to je přece tangram“. Já do té doby o tangramu v životě neslyšela. Ze zvědavosti jsem si o něm začala hledat informace a hned jsem se naprosto nadchla. Fascinovalo mě to volné pole působnosti. Tangramem totiž složíte úplně všechno. Je to pouhých sedm kostiček, sedm tvarů. Pustila jsem se do skládání ve velkém. Můj první tangramový obraz se jmenuje Očekávání. Je na něm osm koček a každá úplně

jiná. Představte si, že takových koček můžete poskládat třeba dvacet! To je prostě fantastické.

Jste umělkyní na volné noze. Jaké to má výhody a jaká naopak úskalí?

Výhody rozhodně převažují. Jsem pánem svého času, můžu malovat celý den, klidně i pozdě do noci a pak sebou jen plácnout tady v ateliéru na gauč. Nemusím myslet na to, že je třeba v určitou hodinu píchnout píchačku. Na druhou stranu člověk je od přírody líný. A ač mi to všichni vymlouvají, já jsem líná taky. Jsem proto ráda, když pracuju na konkrétním projektu. Zrovna teď je to třeba plánování výstavy ve spolupráci s porcelánkou Lesov. Oni vystaví porcelán a já zase obrazy, na kterých bude jejich porcelán namalovaný. Výstava bude kde jinde než v Karlových Varech, městě porcelánu. Také jsem domluvená s mým kamarádem, že půjdeme po stopách Františka Kavána a Vladislava Mirvalda a za dva roky uspořádáme v Jilemnici výstavu krajinomalb. Ke konci tohoto roku mám také další výstavu v Praze.

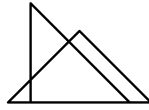
O Karlových Varech, vašem rodném městě, jsme si už trochu povídaly. Jak jste se ale vlastně dostala do Horních Štěpanic?

Původně jsem si moc přála mít zahrádku někde u Prahy. Hledání zahrádky se zvrtilo v hledání chaty. Hledání chaty se zvrtilo v hledání chalupy. Nakonec jsme při pátrání po ideální chalupě došli až do Horních Štěpanic. Moc se nám tu zalíbilo.

V dohledné době se tedy budete věnovat i krajinomalbě. Které zdejší místo chcete ve svých obrazech zachytit?

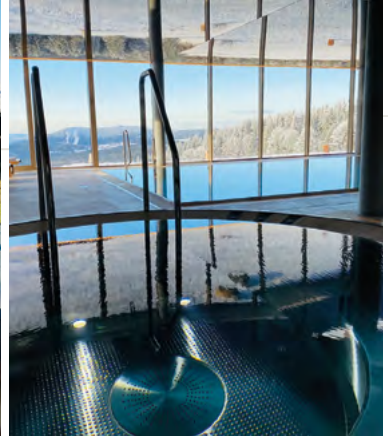
Určitě chci namalovat zříceninu hradu Štěpanice. Pak je odsud zajímavý pohled na Kotel. Také je tu mimořádně nádherné světlo. Když se procházím ráno nebo navečer lesem a slunce se dívá skrze kmeny stromů, opravdu si to užívám. Já ještě ale vlastně vůbec nevím, jak tu krajinomalbu pojmu. Nejsem krajinář. Kdo ví, jak to dopadne... ■

Tetřeví Boudy

KRKONOŠE

**Dokonalé místo pro odpočinek
i aktivní dovolenou**

ZELENY ŠPINDL

čisté Krkonoše

17-19/5/2024

www.skiareal.cz

Bike Therapy Fest

ve Vejsplachách

✪ JIŘÍ ŠTEFEK, FOTO: KOLORÁDO KLUB

Areál pump tracku ve Vejsplachách přivítá třetí květnový víkend všechny milovníky horské a trailové terénní cyklistiky. Uskuteční se zde totiž první ročník akce zvané Bike Therapy Fest, která nabídne jezdecký adrenalin, promítání filmu i hudební produkci.

Pořadatelem této zajímavé akce, která vypukne v pátek 17. května, je Kolorádo klub Vrchlábí. Tento zapsaný spolek vznikl v roce 2018 a jeho posláním je podněcovat mezi dětmi zájem o jízdu na terénních kolech a učit je správné technice při ní. „Sraz bude v 15 hodin u pumptracku vedle Kačáku. Poté se přítomní rozdělí do skupin podle výkonnosti a zkušeností a vyrazíme na společnou vyjízďku,“ vypočítává hlavní pořadatel akce Petr Fiedler. Jednotlivé skupiny pak mohou vyrazit různými směry, například na Benecko, Strážné či například do Kuncic nad Labem. Zúčastnit projížďek se může kdokoliv, musí mít však horské trailové kolo a spodní věkový limit Petr Fiedler předpokládá u věku 10 až 12 let.

Hlavním bodem pátečního programu pak bude promítání filmu Michala Marošiho „Ten, co slaví každý den“ v kině Kartonka. „Projekce začne v 19:30, a když bude zájem, po promítání může proběhnout k filmu i diskuse. Michal Maroši jako patron festivalu bude na promítání přítomen a zúčastní se i sobotního programu,“ dodává Fiedler. Po promítání a případné diskusi se přítomní mohou přesunout na afterparty do klubu Victory.

Sobotní program začne v 10 hodin dopoledne, kdy odstartují závody pro děti na pumptracku, a to v kategoriích od předškolních dětí po děti do věku 14 let. Nejdříve pojedou starší děti, protože mohou pak jet i závody v dualu, což je paralelní slalom na horských kolech. Součástí soboty bude i doprovodný závod ve skocích zvaných whip off, které čerpají inspiraci ze skoků motokrosu.

Odpoledne pak proběhne vyhlášení dětských a dalších závodů a po 20. hodině bude následovat koncert kapel. „Součástí programu v areálu budou i stánky od partnerů, Richard Gottstein v restauraci Na Špeku u příležitosti této akce připraví i speciální menu,“ říká Petr Fiedler.

Během celého víkendu se účastníci akce, kteří nejsou z Vrchlábí, budou moci ubytovat v kempu Vejsplachy a bude zde otevřen i stánek s občerstvením. Akce se uskuteční za každého počasí a vstupné na ni se neplatí. Nicméně zájemci se budou moci podílet na nákladech na pořádání akce, a to prostřednictvím plateb přes vyvěšené cedulky s QR kódem nebo mohou přispět do kasiček, které budou v areálu instalovány.

Petr Fiedler očekává, že na akci dorazí mnoho lidí z Vrchlábí i z okolí. „Naším záměrem je lidem ukázat místa v okolí, kam se dá dojet na kole, ale též jim dát důkaz, že cyklistika je pro náš region přínosem,“ uzavírá. ■

Dobré ráno, Vrchlabí

VERONIKA ŠTEFKOVÁ

Běžně se den dělí na ráno, dopoledne, odpoledne a večer. Ne tak u nás. U nás se již pár let fázíje na pohodovou, méně pohodovou a kritickou část dne. Přičemž míra pohody přímo závisí na přítomnosti našich dětí v domě. Čím blíže jsou k jeho středu, tím rychleji ubývá klidu. Jak se píše v Bibli, že na počátku bylo slovo, u nás je na začátku každého všedního dne slov více než dost.

Naše potomstvo ráno rozlepi pusu dříve než oči a zavře ji, až když se jde do hájének, z čehož jasně vyplývá, která z částí dne je u nás kritická. Ano, je to ráno a večer. O večeru ovšem někdy později. Vezmeme to pěkně od začátku.

Celá ranní anabáze, která se u nás každý všední den odehrává, se nese v duchu přemlouvání a naléhání. Vstávej! Běž se vyčůrat! Běž se nasnídat! Jez! Co ti na tom nechutná!? Jez, nic jiného mít nebudeš! Zapřejte čajem! Kousej, nějak ti to neubývá! Nemluv a jez! Ne, televizi teď zapínat nebudeme! Jez, za chvíli musíme jet! Ještě vitamíny! Běž si vyčistit zuby! Ty zuby! Už máš vyčistěné ty zuby?! Ještě obličej! A ty ospalky! Co ta pasta na puse!

Utíkej se obléknout! Co se ti na tom oblečení nezdá?! Proč to nechceš? Ne, fotbalový dres se do školky nenosí! Proč? No, prostě nenosí! Co taška? Nachystej si pití, svačinu, úkoly! Ne, legíny si neber! Proč? Protože je venku nad nulou! Tepláky také ne! Proč? No protože tepláky se do školy nenosí! Vezmi si džíny! Jak to, že jsi ještě nahatej?!

Nech ty puzzle! To si postavíš, až se vrátíš ze školky! Dělej, za chvíli musíte jet! Co ta taška? Proboha! Proč je tak těžká?! Co v tom všechno máš? Jenom pití, svačinu a sešity? Tak ještě učesat a namazat!

Proč si bereš jiný triko? Co je špatného na tomhle?! Ne, ty kotníčkové ponožky si neber! Proč? Protože ty se nosí, když je teplo! Ne, venku opravdu není teplo! Proboha, jsou tam 4 stupně! Už jsi učesaná? Polož ten telefon! Ne, nemusíš teď psát zprávu! Proč? Protože se za chvíli uvidíte ve škole! Kriste pane, ty jsi pořád nahatej?! Polož tu Rubikovu kostku a začni se konečně oblékat, nebo tě obléknu sama a to uvidíš ten tanec! Neřvi! A ještě namazat obličej! Ne, ta mastička nepálí! Nevymýšlej!

Běžte se už nachystat! Na co koukáš? Mikina, boty, bunda, nákrčník, čepice! Zelená čelenka? Tu sis nechala dole! Ne, tam už nepoběžím! A proč nechceš tu kytičkovanou?! Ano, ta se ti k tomu také hodí! Ne, v botách dolů nechod! Tak já ti tam ještě rychle doběhnu! Prsfáky?? Všechny rukavice jsou už uloženy! Kam já je dala?! Tady, na! Proč je nechceš na ruce? Ano, jedete autem! Tak si je dej aspoň do kapsy!

Pusinečky! Buď hodný ve školce! Dávej pozor ve škole! Pa, pa!... A co taška? A co baťůžek? Jakmile se každý konečně rozjede do svého vzdělávacího ústavu, je boj u konce! Pak nastává ta pravá chvíle na zaslouženou ranní kávu a psychickou rekonvalescenci, než nastane večer! ■

Kuchyňské spotřebiče v novém designu

beko

Svého nejbližšího prodejce
najdete na beko.cz

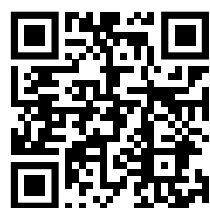
DEVRO

Přidejte se do Devro týmu

Obsazujeme pozice:

- technik/čka MaR
- vedoucí strojní údržby
- specialista/ka řídicích systémů
- konstruktér/ka

WWW.PRACE-DEVRO.CZ

Devro s. r. o. - Víchovská 830 - Hrabačov - 514 01 Jilemnice